

дизвикаха интересъ къмъ неговото дѣло както у насъ тѣй и въ чужбина. Той разкопа и проучи множество предисторически селища и могили и обърна особно внимание на нашитѣ пещери. Откри за пръвъ пжтъ у насъ следи отъ човѣкъ, живѣлъ въ старокаменната епоха. Между тѣзи материали има нѣща рѣдки и ценни: тѣхното откриване издигна името на скромния шуменски учителъ наредъ съ имената на голѣми учени.

Отъ 1930 г., като директоръ на Музея, Р. Поповъ бѣше и преподавателъ по предистория въ Софийския университетъ. Съ своитѣ лекции и печатни трудове той постави здрави основи на тази наука у насъ.

Едновременно съ тази работа Р. Поповъ се грижеше да запознава и младото поколѣние съ далечното минало на човѣшкия родъ. Неговитѣ многобройни статии въ сп. „Вѣнецъ“ се четѣха съ увлѣчение. На младитѣ четци твърде много допадаха познанията, които Р. Поповъ имъ даваше за първобитния човѣкъ, за неговитѣ пещерни или надколни жилища въ блатисти мѣста, за неговитѣ борби съ диви звѣрове, за оржията, съ които той си е служилъ, за неговата необикновена сила и за неговата неустрашимостъ, смелостъ и ловкостъ. Статиитѣ на Р. Попова запознаваха младитѣ четци и съ допотопнитѣ грамадни животни, съ мамута, хвърчащия гущеръ и др. Тѣ не забравяха и днешнитѣ диви племена, чийто битъ ни дава възможностъ да проникнемъ въ бита на първобитния човѣкъ. Отъ статиитѣ на Р. Попова младитѣ четци на сп. „Вѣнецъ“ научаваха, какъ се е промѣняла земната кора вследствие на земетръси, наводнения и вледенявания и какъ човѣкъ е нагаждалъ живота си, въ зависимостъ отъ тѣхъ и тѣхнитѣ последици, за да достигне отъ първобитното си състояние до днешното умствено развитие и днешната висока култура.

Днесъ въ подножието на Мадарския конникъ, погоре отъ разкопанитѣ основи на нѣкогашенъ дворецъ,